

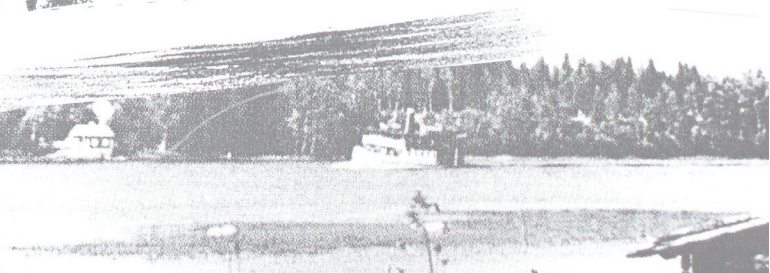

Vesa Kaleva Lehtinen

MUISTINPÄTKIÄ

Pojanelämää
seitkytluvun
Ruovedellä

Vesa Kaleva Lehtinen

Muistinpätkiä

Pojanelämää seitkytluvun Ruovedellä

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2025 Vesa Kaleva Lehtinen

Kannen valokuvat teoksesta Sven E. Lindqvist: Ruovesi ennen ja nyt. Osuuskaupan kuva Ruoveden Joulu - lehdestä, Kuvaajana Mauno Takala.

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-7116-7

ALKUSANAT

Tämä kirjaseen kirjoittaminen lähti liikkeelle monen pikkuasian yhdistyessä toisiinsa. Olin lukenut Kimmon (Matero) neliosaisen omaelämäkerrallisen seikkailutrilogian ja nauttinut sen sisälämmittävästä huumorista. Myös kahden muun Ruovedellä kasvaneen suurmiehen, Markku Pirin ja Juha Hernesniemen elämäkerrat olivat tehneet vaikutuksen. Vaikka en samaan kategoriaan katsokaan kuuluvani, ajattelin silti, että omat lapsuus- ja nuoruusmuistot ovat jokaiselle meistä yhtä merkityksellisiä ja arvokkaita. Niiden perusteellisempi läpikäynti varmaankin myös tutustuttaisi minut itseeni uudella tavalla. Miksi en siis kirjoittaisi omista kasvuvuosistani, etenkin kun olin satunnaisesti jo kirjoitellut otsikolla ”Nyt kun vielä muistan”. Kuvittelen, että ainakin omaa jälkikasvuani ne voisivat joskus kiinnostaa. Samalla tulisi korjattua ainakin osa siitä puutteesta, jonka oma isäni jätti – paljon jäi juttuja kertomatta.

Ongelmana oli muoto.

Onnekseni törmäsin joulukuussa 2023 Petri Tammiseen, missäpä muualla kuin Vinhalla. Sain luettavakseni kirjan sopraano Helena Juntusesta, jonka kirjoittamisessa Petri oli ollut mukana. Mainio idea, tarkasti strukturoitua anekdotismia (omaa terminologiaani). Varastin idean, muistot alkoivat tulvehtia mieleeni, naputtelin koko litanian melkein saman tien. Jätin struktuurin tarkkuuden vähemmälle. Jäljelle jäi anekdootteja, tajunnanvirrassa vapaahkosti ajelehtivia. Kronologisesti poukkoilevia. Mukana nimiä ja paikkoja, jotka eivät ehkä aukene kaikille.

Teksti sai hautua vuoden, sitten kevyt stailaus. Saattaa olla, että jotkut faktat ovat vaihtoehtoisia, ne täytynee vaihtaa sitten seuraavaan painokseen, jos ehdot täyttyvät.

Yhtä kaikki, tältä se minun silmissäni näytti.

Ruovedellä, Vinhalla 15.12.2024

Vesa

MUISTINPÄTKIÄ

Istun Vinhan kirjakaupan yläkerrassa. Tämä huone on residenssivieraiden keittiö. On tämä ollut aikaisemmassakin elämässään keittiö, kirjakauppiaan kodin sydän. Tuosta ikkunasta kirjakauppias on katsellut ulos ja miettinyt, että kirjoja menee harvakseltaan kaupaksi. Vastapäätä on Mustosen Kukka ja Hautauspalvelu. Sen ovi käy taajaan.

Mustosen liike on vanhassa Säästöpankin talossa. Silloin kun siinä oli pankki, avasin siellä ensimmäisen pankkitilini ja pankki lahjoitti 5 smk. Se olisi nykyään 7€ ja sen takia ei enää kehtaa pankin lattialle lähteä kuraa kengissään kantamaan. Pankissa oli monta kassaa rivissä. Kerran menin asioimaan pasuunakotelon kanssa, viereisellä kassalla ollut mies nyökkäsi minua päin ja kuiskasi kovalla äänellä pankkineidille (siis pankkitoimihenkilölle), että tuossa on ryöstäjä ja osoitti sormellaan koteloani. Neiti (pth) pelästyi. Mies oli kirkon suntio.

Säästöpankin talon takaa ylhäällä rinteessä näkyy linkkimasto. Touhuttiin Pirin nurkissa KOP:lla Masan kanssa. Masan äiti tuli ja sanoi ”Tulkaas pojat katsomaan!”. Nähtiin masto silloin ensimmäistä kertaa ja melkein huimasi, kun se oli niin korkea. Tuli huijattu olo, kun ei oltu huomattu sen rakentamista ollenkaan. No, ei pulkkamäkeä laskiessa taivaille tuijotella.

Toisessa päässä Säästöpankin taloa oli Kemikalio. Siellä oli myös leluhylykkö ja myyjänä Raili Vierikko. Äidin kanssa siellä joskus poikettiin, harvemmin leluja ostamaan. Ehkä äiti osti käsilleen Bellavitaa. Hänen kätensä olivatkin pehmeät. Kemikalion naapurissa oli Toivo E. Virtasen kelloliike. Yksi opiskelukaverini Sibiksestä kertoi ostaneensa sieltä kihlat. Muita asiakkaita en tiedä olleen. Sitten oli liike nimeltä Kudos ja Asuste. Vaatteita siis kudoksia lämmittämään. Kirsin äiti oli myyjänä ja hän suoritti K-ryhmän Mestari myyjätutkinnon ja voitti jonkun kilpailunkin. Pääsi Ruovesi-lehteen.

Muistinpätkiä, pojanelämää
seitkytluvun Ruovedellä on yhden
pienessä kirkonkylässä kasvaneen,
ihan tavallisen klopín kokema
lapsuus ja varhainen nuoruus.
Pieniä muistoja ihmiskunnalle,
mutta suuria pienelle ihmiselle.

